

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupený JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Malé náměstí 124, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2018, čj. MF-15299/2018/3902-4, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2019, čj. 6 Af 25/2018-40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud zamítl žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Generálního ředitelství cel (dále „správce daně“) ze dne 31. 3. 2018, čj. 3531-2/2018-900000-317, jímž bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí správce daně ze dne 10. 6. 2016, čj. 18041-4/2016-900000-304,4, kterým byla v odvolacím řízení prohlášena nicotnost rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 22. 2. 2016, čj. 11625/2016-550000-3.

[2] Po zahájení řízení o kasační stížnosti zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu podání ze dne 3. 12. 2019 označené jako „*zpětvezetí kasační stížnosti*“. V něm výslovně uvedl, že podanou kasační stížnost bere zpět. V tomto podání označil nyní projednávanou věc spisovou značkou Nejvyššího správního soudu, uvedením napadeného rozsudku městského soudu i údaji o žalovaném, proti němuž žaloba u městského soudu směřovala.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s., vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[4] Stěžovatel uvedl, že bere kasační stížnost zpět, z kontextu podání je zároveň zjevné, že ji bere zpět v celém rozsahu. Ve vztahu k pochybnostem ohledně plné moci, které v řízení vyvstaly, Nejvyšší správní soud podotýká, že zpětvzetí kasační stížnosti podala tatáž osoba jako kasační stížnost samotnou, shoduje se označení stěžovatele, jeho zástupce i jím zmocněného advokáta. Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. prosince 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu